



## ע"פ 1589/23 - פלוני נגד מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

### בבית המשפט העליון

ע"פ 1589/23 - א'

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי  
בחיפה בשבתו כבית משפט לנוער מיום 19.1.2023  
בתפ"ח 39000-05-21 שניתן על-ידי כבוד השופטים: א'  
לוי, ע' קוטון וא' באומגרט

תאריך הישיבה: י"ג באדר התשפ"ג (6.3.2023)

בשם המבקש: עו"ד רחל דניאלי; עו"ד גלית זמירי

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

### החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה, בשבתו כבית משפט לנוער, מיום 19.1.2023, בת"פ 39000-05-21 (השופטים א' לוי, ע' קוטון ו-א' באומגרט).



המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בביצוע מעשה סדום, עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; מעשים מגונים, עבירה לפי סעיף 348(ב) לחוק, בנסיבות סעיף 345(ב)(2) לחוק; סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק; החזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186 לחוק; ופגיעה בפרטיות, עבירה לפי סעיפים 2(3), 2(4) ו-2(5) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. במועד ביצוע המעשים היה המבקש בן 15 ו-9 חודשים, וכיום הוא בן 18.

לאור זאת, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש את העונשים הבאים: 6 שנות מאסר לריצוי בפועל, שמהן תנוכה תקופת המעצר והשהות במעון נעול; 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של איום, אלימות או פגיעה מינית; 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסוג עוון שיש בה יסוד של איום, אלימות, פגיעה מינית או פגיעה בפרטיות. המבקש חוייב גם בתשלום פיצוי לקורבן העבירה בסך של 120,000 ₪.

ביום 23.2.2023, הגיש המבקש ערעור על גזר הדין; בד בבד עם הגשת הערעור, הגיש גם בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל, עד להכרעה בערעורו. הבקשה נומקה, בראש ובראשונה, במשקל הרב שיש לייחס לשיקולי שיקומם של קטינים, בהתאם להוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 ולקביעות ההלכה הפסוקה. לעניין זה נטען, כי המבקש מצוי עתה "בעיצומו של הליך שיקומי מתמשך", במעון נעול, "אשר יגדע באופן מיידי עם כניסתו לכלא בגירים". זאת, תוך שהימשכות ההליך השיקומי עולה בקנה אחד עם המלצות שירות המבחן לנוער, ומן העבר השני, כאשר קטיעת ההליך הנ"ל "תאיין" [...] את האפשרות להציג את הישגיו של ההליך הטיפולי באופן אמיתי לערכאת הערעור". עוד נומקה הבקשה, בנסיבות חייו של המבקש, שבכללן גם גילו הצעיר במועד ביצוע המעשים; בכך שעוכב הביצוע לא יביא לסיכון הציבור, מאחר שהמבקש שווה "במסגרת סגורה ומפוקחת", שיציאותיו את שעריה מותנות באישור הגורמים המפקחים; וכן בסיכויי הערעור הגבוהים, בשים לב לחריגותו הרבה של גזר הדין, שעליה הצביע אף בית המשפט המחוזי.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לעמדתה, המעשים החמורים שבביצועם הודה המבקש, מחייבים עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, לתקופה ממושכת, כך שלא קם חשש ממצב שבו תרוצה תקופת מאסר העולה על זו שתיגזר בפועל. כמו כן, טענה המשיבה, כי שהות המבקש במעון מייצרת סכנה לשהים אחרים המצויים בו; כי תסקיר שירות המבחן אינו חיובי לחלוטין, אף להפך; וכן כי קיימת חשיבות בתחילת ריצוי העונש, למען שיקומו של קורבן העבירה, קטין גם הוא.

ביום 6.3.2023, קיימתי דיון על-פה בבקשה, שבמהלכו נשמע, בין היתר, גם גורם מגורמי הטיפול מן המעון הנעול שבו שווה המבקש. כמה וכמה מהם התייצבו לדיון. נמסר תיאור של כשרת הדרך הארוכה שעבר המבקש במעון הנעול, תהליך מורכב של היפתחות המבקש לטיפול ושל רכישת אמונו, וכן גם חשש מהפגיעה שתיגרם למהלך השיקומי, כתוצאה מתחילת ריצוי עונש המאסר בכלא הבגירים. עוד הובהר מטעם המעון, כי שהות המבקש בו לא צפויה לבוא על חשבונם של מועמדים אחרים הממתינים לתורם, וכן כי יציאותיו הספורות של המבקש מהמעון נעשות תוך תיאומים ומגבלות, באופן המונע סיכון למפגש בין המבקש לבין קורבן העבירה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מזה ומזה, מצאתי כי דין הבקשה - להתקבל. מבלי לגרוע מן החומרה



הרבה הטמונה במעשים המזויעים שבביצועם הודה המבקש, ומבלי לנקוט עמדה לגבי סיכויי הערעור, סבורני כי בנסיבותיו הייחודיות של המקרה, יש מקום לעכב את ביצוע גזר הדין. זאת, נוכח דרך השיקום שבה החל המבקש לפסוע, על תועלותיה הרבות ועל משקלה הנכבד, בייחוד בעניינם של קטינים: "אינטרס השיקום צריך [...] להילקח בחשבון לאורך כל שלביו של ההליך הפלילי אף עד להכרעה בערעור, ובכלל זה אף בשאלת עיכוב ביצוע העונש ככל שהוכח כי מאמציו של הקטין לשיקום החלו זמן משמעותי לפני ההליך הערעוריוכי מדובר במאמצים כנים ואלו החלו לשאת פרי" (ע"פ 3467/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.5.2011); וראו גם: ע"פ 214/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (13.1.2015); ע"פ 281/15 פלוני נ' מדינת ישראל (16.1.2015)); בהינתן שאת עונשו צפוי המבקש לרצות בכלא בגירים, ככל שידחה ערעורו לעניין ריצוי עונש המאסר בפועל; ובהתחשב בשהות המבקש במעון הנעול, שאת שעריו לא יצא למשך כל תקופת עיכוב הביצוע – עניין שיש בו כדי לספק מענה הולם לכמה מן הטענות שהעלתה המשיבה נגד העיכוב.

אשר על כן, רכיב המאסר בפועל שנגזר על המבקש מעוכב בזאת, עד לתום הליך הערעור, או עד למתן החלטה אחרת. אדגיש: משך כל התקופה הזו אסורה יציאתו של המבקש מן המעון הנעול.

ניתנה היום, כ' באדר התשפ"ג (13.3.2023).

ש ו פ ט